

(276. 41.)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 24 November 1921.)

In de laatste jaren zijn vele naturalisatieverzoeken ingediend, waaraan in overleg met de Staten-Generaal op vrij ruime schaal gevolg is gegeven. Wanneer vreemdelingen zich hier blijvend vestigen en opgaan in hunne Nederlandsche omgeving, leiden deze omstandigheden er vanzelf toe, dat aan hen of aan hunne afstammelingen op een hiertoe strekkend verzoek het Nederlanderschap wordt verleend. Er zoude slechts één deugdelijk middel zijn tegen den stroom van naturalisaties: dezen te stuiten bij de bron, de vestiging van vreemdelingen.

Wat betreft de in het buitenland geboren en aldaar woonachtige verzoekers, dezen hadden het Nederlanderschap door afstamming verkregen, doch hebben dit door een onwillekeurig verzuim verloren. Tegen de door sommige leden te hunnen opzichte gemaakte bezwaren moge de ondergeteekende opmerken, dat hij zich aansluit bij het van andere zijde geuit gevoelen, dat het in het algemeen gewenscht is, dat deze

categorie van personen, die in wezen Nederlander zijn, ook naar de wet de hoedanigheid van Nederlander kunnen terugleren. Artikel 3 bis van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap heeft hen zelfs in eene bevoorrechte positie geplaatst, door te bepalen, dat zij kosteloos genaturaliseerd worden. Vermits de verplichting tot overneming van onderdanen, die wegens armlastigheid of om andere geldige redenen worden uitgewezen, in het internationale rechtsverkeer wel wordt uitgebreid tot oud-onderdanen (artikel 6 van het Vestigingsverdrag met Duitschland), brengt de naturalisatie van oud-Nederlanders op dat stuk in hun rechtstoestand als regel geen verandering en wordt de kans, dat zij als armlastigen zouden moeten worden overgenomen en onderhouden, daardoor eerder verkleind dan vergroot. Immers zoolang de betrokkenen het Nederlanderschap niet herkrijgen en dus zonder nationaliteit zijn, loopen zij gevaar alleen reeds op dien grond te worden uitgewezen. Hiervan zoude het gevolg kunnen zijn, dat zij een in den vreemde verworven bestaan verloren en na hier te lande overeenkomstig het verdrag te zijn overgenomen, als armlastigen zouden moeten worden onderhouden.

Onder de in de laatste jaren genaturaliseerde personen komen ettelijke personen voor, die in verband met den wereldoorlog in Nederland zich hebben gevestigd en sindsdien gedurende de bij de wet voorgeschreven periode hier gevestigd zijn geweest. Hun getal belooft, voor zoover bekend, 32, onder wie 16 Duitschers, 15 Belgen en 1 Hongaar. De ondergeteekende is wel van meening, dat voorshands niet als regel tot de naturalisatie van zoodanige personen behoort te worden overgegaan, doch ieder geval zal op zich zelf moeten worden beschouwd

De Minister van Justitie,

HEEMSKERK.